

Juryrapport drie genomineerden:

Niene Boeijen (locatie schuur Brijdorpe)

De jury vond unaniem dat je in je werk een krachtig beeld, mede door kleurgebruik en sterke contrasten, hebt neergezet. Je persoonlijke worsteling valt samen met de directheid in vormgeving.

Oprecht en eerlijk en delend met je medemens op weg of weg uit de zelfomhelzing op weg naar een vrijer mens.

Louise Bourgeois zei: dat kunst haar hielp om haar traumatische ervaringen tegen te gaan. Kunst gaf haar kracht. Datzelfde wensen wij ook jou toe.

Mathieu Klomp titel van het werk Holporem II (locatie uenschuur)

Een groep van 7 personen staand, zittend, wachtend, ieder gevangen in zijn eigen gedachtewereld. De zittende persoon achter het bureau is groot en heeft een kaartje in zijn hand met daarop *afwezig*.

Wij hadden het over de vorm waarin het gebruik van het materiaal krimpfolie /gesmolten plastic refereert aan marmer of kwaststreken, het is tegelijkertijd een goedkoop wegwerpproduct.

Het materiaalgebruik draagt bij aan de expressiviteit en de zeggingskracht van de beeldengroep.

De beeldengroep wordt gevormd enerzijds door een groep terneergeslagen mensen die staan te wachten voor een autoriteit die leeghoofdig afwezig is.

Associatief koppelden wij dit aan de migratiestroom en de machteloosheid van het individu tegenover de autoriteit. Zowel kleur als het contrast in grootte dragen bij aan de zeggingskracht van het beeld. Verder valt op dat de gezichtsuitdrukkingen van de rij vluchtelingen tot in detail bijdragen aan het voelbare leed en uitzichtloosheid van de groep.

Mathieu heeft vormgevingsaspecten op een mooie manier vervlochten met een voelbare inhoud.

Het werk is er op gericht om universele empathie of mededogen op te roepen ondanks een vervreemdende of zelfs inhumane omlijsting.

Deze groep deed ons denken aan de beeldengroep "De Burgers van Calais". Ook toen werd een zelfde onmacht van de mens voelbaar gemaakt. Ook toen waren de burgers slachtoffer.

Rashel van der Schaaf "Ich bin der Fluß" (locatie Cornelius kerk)

Rashel zegt: Ik wil stemloze partijen een stem geven en inspelen op het gevoel.

Rashel maakte deze film als afstudeerproject voor de HKU in 2020. De Donau is de hoofdpersoon: In de film is de rivier een multi-personage met meerdere verschijningen, genders en karakters"

Wij volgen de weg van de rivier van het Zwarte Woud tot aan de Zwarte zee. Rashel geeft via een voice-over in het Duits, Hongaars en Roemeens de rivier letterlijk een stem.

KUNST SCHOUW

De stem van de voice-over is indringend, een voorbeeld hiervan is het moment dat de rivier getuige is van de executie van 60 joden in Boedapest waarvan ter nagedachtenis de bronzen schoenen langs de oever staan. De voice-over zegt: “ik herinner mij deze donkere dagen goed” en “Hun tranen vermengen zich met de mijne”. Zelf zegt Rashel: het is een hybride film ergens tussen fiction en documentaire in die kan bijdragen aan het maatschappelijk debat over stemloze partijen.

Naast de treffende voice-over heeft Rashel verschillende montage technieken gebruikt waarbij de begeleidende muziek de camerastandpunten versterkt. De inhoud van de film valt dus prachtig samen met de vormgeving.

De film maakte ons allen stil, een serene ervaring.

Achteraf deed de film denken aan de liederen van Schubert en de sfeer die in Winterreise, Romantiek 19de eeuw o.a. terug naar de natuur, besloten ligt. Ligt daar een link?